

عنوان مقاله:

بررسی ایمان در اشعار مولانا و تاثیر آن بر آثارش

محل انتشار:

پژوهشنامه مطالعات راهبردی در علوم انسانی و اسلامی، دوره 4، شماره 50 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

شهرام آمالی - کارشناسی زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید مدنی آذربایجان

خلاصه مقاله:

مولانا در تصویری که از ایمان ارائه می کند، اقرار زبانی را مساوی با ایمان نمی داند بلکه تنها نقش حکایت گری برای آن قایل است، به عبارت دیگر از دیدگاه او اقرار زبانی صرفاً شاهد و گواهی بر ایمان است. از نظر مولوی، ایمان اضطراری و ایمانی که غرض از آن رسیدن به بهشت و نجات از دوزخ است و ایمان تقلیدی ایمان واقعی نیست و در این ایمان مومن طاعتش معلول به اغراضی است. در حالی که غرض مومن حقیقی، همان محبت الهی است. در این مقاله که با استفاده از منابع کتابخانه ای نگاشته شده است، بعد از بیان نظرات مختلف درباره ایمان به بررسی دیدگاه مولانا در این زمینه پرداخته شده است و در این جهت از آراء و نظریات موجود برای تبیین نظریه مولوی استناد گردیده است تا ضمن روشن شدن نظر وی، تطبیق و مقایسه ی دیدگاه مولوی با دیگر دیدگاه ها نیز انجام گیرد. از نظر مولانا، کسی که به امید بهشت و ترس جهنم، تسلیم خدا می شود، هنوز از خواندن کتاب تقلید فارغ نشده است و چون محبت الهی را نچشیده، و به حکم وظیفه و برای رسیدن به بهشت یا نجات از دوزخ عبادت می کند، این عبادت برایش آسان نیست. از نظر وی هر کس بنا به درجه ی فهم و تسلیمی که نسبت به متعلقات ایمان دارد، مومن است.

کلمات کلیدی:

مولانا، ایمان، مراتب، ماهیت، جایگاه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1810672>

